

2023.07.23.

Köszöntés: „Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11,6) Ámen.

Énekek:

458: „Aki értem megnyíltál...”

173: „Nem vagyunk mi magunkéi...”

42:1-3: „Mint a szép híves patakra...”

Előfohász: „Aki megérti az igét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban.” (Péld 1,20) Ámen.

Lekció: Jób könyve 23, 1-17

„¹Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta: ²Most is csak lázongás, ha panaszkodom, kezemmel kell elfojtanom sóhajtásomat. ³Bár tudnám, hogy hol találom Istent! Elmennék a trónusáig, ⁴eléje terjeszteném ügyemet, tele lenne szám szemrehányással, ⁵hogymegtudjam, milyen szavakkal válaszol, és hogy megértsem, mit is mond nekem: ⁶teljes erővel perel-e majd velem, vagy meghallgat figyelmesen? ⁷Becsületes emberként vitatkoznék vele, és végleg fölmentene engem a bírám. ⁸De ha kelet felé megyek, nincsen ott, ha nyugat felé, nem veszem észre. ⁹Ha északon működik, nem látom, ha délre fordul, ott sem láthatom. ¹⁰De ő tudja, milyen úton járok: ha megvizsgál, kiderül, hogy arany vagyok. ¹¹Szorosan járok a nyomában, az ő útján maradok, nem térek le róla. ¹²Ajkának parancsából nem engedek, keblemben zártam szája mondásait. ¹³De ő hajthatatlan – ki is téríthetné el a szándékától? Véghezviszi, amit lelke kíván. ¹⁴Bizony, beteljesíti, amit kiszabott rám. Ilyesfélét gyakran szokott tenni. ¹⁵Ezért rémület fog el színe előtt, ha csak rá gondolok is, megrettenek tőle. ¹⁶Mert Isten csüggesztette el a szívemet, a Mindenható rémített meg engem. ¹⁷Mert nem a sötétség miatt kell elnémulnom, nem az arcomat borító sűrű homály miatt.”

Előima: Kegyelmes Istenünk!

Jóbbal együtt mi magunk is vágyunk a veled való találkozásra. Lélekben hadd menjünk oda trónusod elé. Hadd fejezzük ma ki hálánkat a megtartatásért, hogy még tart a kegyelmi időszak, s Te ma is felébresztettél bennünket, hogy a vasárnapunk része legyen, amikor keresünk Téged, újra találkozunk Veled, s Veled indulunk majd útnak a hétköznapokba.

Kérünk, bocsásd meg nekünk, amikor a hét folyamán elbuktunk a számunkra kijelölt úton. Kérünk, bocsásd meg sokszori kételkedéseinket, aggodalmainkat és szorongásunkat. Bocsásd meg, ha hiányzik életünkből a beléd vetett teljes bizalom, s nehezen fogadjuk el szent akaratodat életünk minden területén.

Te látod Uram az össze vissza dobált emberi életsorsokat.

Könyörgünk olyan önzetlen istenfélelemért, ami Jóbnak volt, hogy a csapások, a betegségek, a veszteségek ellenére is megmaradjunk abban a hitben, amely Téged keresni tud, s beléd tud kapaszkodni.

Könyörgünk olyan barátokért a környezetünkben, akik nem a kioktatás hagján szólnak hozzánk, hanem támogatni tudnak bennünket és felemelni tekintetünket az irányodba. S egyben kérünk formálj bennünket olyan barátokká, Krisztusban testvérekké, akik Igével tudnak vigasztalni, bátorítani és erőt csepegtetni oda, ahol minden veszni látszik.

Urunk, Te látsz bennünket, Te hallod mindnyájunk kimondott szavait, sőt még az elfojtott szavaink is előtted vannak, tudsz minden pillanatról, amit melletted töltöttünk ezen a héten is, de arról is, amikor távol kerültünk tőled, s nem törődtünk Veled, nem kíváncsoztunk ahhoz a forráshoz, amely békességet ad.

Jöjj hát Szentlelked erejével, érintsd meg szívünket, szólj hozzánk, vezesd gondolatainkat, hogy Jézus Krisztusba vetett hitünk erősödjön és lélekben erősödjünk azokra az időkre, amikor szükség lesz a szüntelen imádságra és az erős lélekre. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 42:7: „Én lelkem, mire csüggedsz el?”

Textus: Jób könyve 23,3

„Bár tudnám, hogy hol találom Istent! Elmennék a trónusáig,”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
szeretett testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Egyszer mindenkinek elfogy az igazságtalansággal és megpróbáltatásokkal próbára tett tűrőképessége. Már korábban a könyv 6. fejezetében azt kérdezi Jób, hogy honnan vegyen erőt a várakozásra és honnan kap segítséget. Emberileg nem látja Jób a szabadulást. S a mai kijelölt fejezetünkben már hetedik válaszát olvastuk, olyan baráti közösségben, amely csak kritizálja, elítéli, büntető bírót játszik miközben Jóbnak elég a maga baja. De mintha nem lenne elég a testi baja, megvetik, lenézik, sőt még a felesége is utálja.

Jób nem akar Elifáz bántó beszéde és vádjaival szemben védekezni. De sajnos Elifáz még mindig bűnösnek titulálja, ő pedig szemtől szembe akarja bizonyítani ártatlanságát Isten előtt. Szavaiból az ártatlanságának mély tudata érezhető.

Jóbot bántja, lázong, hogy Isten nem lép elő, hogy háttérben marad. S mi magunk is hányszor, de hányszor cselekvésre sürgetnénk. S közben, ahogy az idő telik szebbnél szebben lelepleződnek olyan dolgok, amik lehet, hogy soha nem láttak volna napvilágot, ha mi magunk döntenénk a bennünket érő események végkimeneteléről.

A barátok, ill. Elifáz gyanúsítgatásával kapcsolatban Jób nem érzi, hogy igaz lenne, amit Elifáz állít. Nem tud mit kezdeni Elifáz intelmeivel. Ő tudja, hogy kiben hisz, s tudja azt is, hogy Isten igazolja, s ezt arra alapozza, hogy becsületes ember. A becsületest úgy is fordíthatnánk, hogy igaz és istenfélő. S ezt vonják minden esetben kétségbe a nagy barátok. Szerintük Jób jelenlegi nyomorúsága csakis arról tanúskodik, hogy gonosz ember, csakis ezért érték ekkora csapások. De Jób nem veszi magára a barátok véleményét, nehogy már egy ember véleménye határozza meg, hogy ki milyen, nehogy már a másikról mondott jövő időben megfogalmazott kijelentéseket

gondoljuk Isten rendelkezésének. Nehogy már emberi hangra figyeljünk, amikor életünk jelenlegi helyzetéről és végkimeneteléről emberek veszik át Isten haragjának a kiosztását.

De Jób nem tér el attól, hogy ő igaz, becsületes. Ő igenis Isten útján jár, és Isten ezt nagyon is jól tudja. Megtartotta a parancsolatokat, szívében ott van Isten Igéje. Sőt Isten maga jelenti ki, hogy Jób feddhetetlen, becsületes, istenfélő, kerüli a rosszat, kegyességben nincs is hozzá hasonló az egész földön. Ezt felülírni egyetlen emberi hang, vélemény és büntetést hirdető bírása sem tudta.

Jób kész akár vitázni is Istenével, de biztos benne, hogy Ő meghallgatja, amit neki mondani akar. S míg ítélnék a magát becsületesnek tartó szavai felett,- hát hogy lehetne már vitatkozni Istennel az imádságainkban-, addig tudnunk kell arról, hogy ezt a fajta magatartásformát egyáltalán nem tartották istenellenesnek az alázatossággal. Az Úr az alázatosok kívánságát meghallgatja. Jób hisz abban, ha őszintén kitarja szívét Istene előtt, akkor Ő meghallgatja. Szívét megerősíti és felé fordítja fülét, ahogyan a zsoltárok könyvében is olvassuk.

Nem hitetlenséget vagy Isten elleni lázadást takar az Istennel perlés. Teljes mértékben mentes mindenféle képmutatástól.

Hisz Isten igazságosságában bízunk és sürgeti is ennek az igazságnak a bebizonyosodását és realizálódását. De sajnos az Istennel perre menő embernek nincs olyan rálátása a dolgokra, mint Istennek, s ez a legtöbb esetben nagyon jól ki is van találva. Én magam csak dicsérni és magasztalni tudom az Urat, amikor forr az agyam az igazságtalan helyzetekben, s nem kell sok idő ahhoz, hogy újra és újra megszegyenítsen az Isten, hogy felesleges minden szó és tett, mert tőlünk hatalmasabb cselekszik mindannyiunk életének hátterében.

K.T.!Nem első esetben olvasunk arról, hogy Jób Istennel személyesen akar találkozni. S ha Isten nem jön hozzá, akkor majd ő megkeresi. Mindent megtesz azért, hogy választ találjon azokra a kérdéseire, hogy hogyan és hol találhatja meg Istent. Hiszen sok tanácsadó és beteglátogató után egyre jobban megerősödik benne, hogy őt csak Isten tudja igazolni. De sajnos sehol sem találja. Mintha Isten elrejtőzött volna előle.

„De ha kelet felé megyek, nincsen ott, ha nyugat felé, nem veszem észre. Ha északon működik, nem látom, ha délre fordul, ott sem láthatom.” Az Őt kereső elől rejtőzködik. De, amikor ő előle akar elmenekülni az ember, akkor jelenlétéről biztosítja választottját: Mintha Dávid zsoltárában teljesen ellentétjét olvasnánk Isten jelenlétének: 139, 7-10: „Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak? Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem.”

Jób csak tisztességes eljárást akar Isten trónusa előtt. Úgy gondolja, hogy ártatlan, becsületes ember lévén megállhat Isten előtt. S Előtte majd elmond mindent, ami a szívében az lesz a száján. S milyen jó lenne, ha a ma embere is azt mondaná, amit gondol és azt gondolná, amit mond.

S legalább Isten színe előtt lehetnénk őszinték, nem törekedve egy látszat életre, hiszen Ő, mint bírá hallja szavainkat, s tud gondolatainkról is.

Jób attól félt, hogy nem fogja megtalálni azokat a szavakat, amelyekkel megvédhetné magát Isten előtt. Most már biztos abban, hogy ha Isten meghallgatja, felszabadul. Az ő nehéz helyzetében egyetlen megoldást lát, mégpedig találkozni Istennel.

Elismeri, hogy Isten próbára teszi – nem azért, hogy megtisztítsa a súlyos bűnöktől, hanem hogy megmutassa, Jób olyan, mint a tiszta arany.

Zsolt 119,11: „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” „Nem lépek lábammal semmilyen rossz útra, hogy megtarthassam igédet.”

„Megtartom utasításaidat és intelmeidet, hiszen minden utamat ismered.”

1Pt 1, 7: „hogya ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aragnál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, a dicsőségre és a tisztességre.”

Tovább olvasva válaszol Elifáznak, aki azt mondja, hogy 22,22: „Fogadd el szájából a tanítást, és szívleld meg mondásait!”

„Ajkának parancsából nem engedek, keblembe zártam szája mondásait.”

Kell nekünk védekeznünk emberekkel szemben? Magyarázni a bizonyítványunkat, hogy mit miért teszünk. Mit miért mondunk. Vannak élethelyzetek, amikor felesleges vitatkozni. Felesleges a panasz, mert az alaphelyzetünk úgysem változik bármit is fogunk mondani.

Jób tud Isten mindenhatóságáról. Amit Ő akar tenni, Ő azt meg is teszi. Azt nem befolyásolja semmilyen külső tényező. Jób hitének megvallása, hogy Isten azt csinál, amit akar.

S ekkor változik Jób istenfélelme rettegéssé. Nem az ijeszti meg, amit eddig mondtak a barátok-22,11: „Rádtör a sötétség, amelyben nem látsz; vízáradat borít el.”, hanem úgy írja le helyzetét, mintha homályba tapogatózna. A kétségbeesés legszebb formája, amikor elindul az ember részéről az Isten keresése.

S ahogyan maga Isten, úgy a tettei is rejtve vannak előlünk, mert hála azok nincsenek alávetve egy emberi ellenőrzésnek. Nem tudunk besúgókat béres szolgálatába állítani, hogy mondják már el, mit tesz vagy mit fog tenni Isten.

Minden élethelyzetünkben ad Igéket, jeleket az Úr, amiből tudhatjuk, hogy gondoskodik rólunk. Hagyjuk szóhoz jutni Őt is. Ha övé a döntő szó, akkor eredményes lehet a szolgálatunk.

Gyülekezetünk célja is a személyes közösség kell, hogy legyen Urunkkal. Én akarjak vele találkozni, a közelében élni, szoros kapcsolatban maradni vele.

Emberi vágyként megfogalmazódott már, hogy: Soha ne engedd, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való *találkozás után*, mint előtte!

Addig Istenünk már egy olyan boldogságot kínál, ami Jézus Krisztusban gyökerezik, aki kész volt testbe találkozni az emberrel és szív közelbe kerülni velünk Szentlelke által , hogy átéljük a mi boldogságunk egyedüli forrása Ő, aki előtt megvallhatjuk bűneinket, bűnbocsánatban részesít és hit által, kegyelemből örök élettal ajándékoz meg. Ámen

Utóima:

Uram, Te ismered a tieidet. Te, aki meg voltál győződve arról, hogy Jób minden élethelyzetben istenfélő marad, kérünk ajándékozz meg bennünket olyan hittel, amely megtart bennünket melletted. Kérünk, fordítsd most el tekintetünket testi és lelki nyavalyáinkról, hogy Téged keressünk, s hozzád kerüljünk közelebb minden nappal.

Megköszönjük neked a múltban azokat az eseményeket, amelyeket emberileg képtelenek lettünk volna átélni és túlélni, de érezhettük jelenlétedet ezekben a helyzetekben, s azt az erőt, ami ott tartott az Úr Jézus mellett. Támogass bennünket imaéletünk megújulásában, hogy merjünk Tőled hittel kérni, örömmel hálát adni, teljes szívvel dicsőíteni tetteidért, őszintén bűnbánatot tartani és bűnbocsánatért esedezni. Te készítsd el minden napunk csendes perceit, hogy oda tudjunk menni eléd és keresni tudjunk Téged személyes imádságaink által is.

Könyörgünk a nyári szünetben a családok békességéért, az utazókért, a hazaérkezőkért.

Kérünk, könyörülj betegeinken, a kórházban lévő, kezelése alatt lévő testvéreken. Őrizd mindazokat, akik orvosi eredményekre várnak, s Te légy fő gondozója testi-lelki egészségünknek.

Könyörgünk a nyári gyülekezeti táborokért a városon belül felekezettől függetlenül és egyházunkban. Kérünk, Te készítsd a legkisebbek szívét az evangélium befogadására, s áldásod kísérelje azokat az alkalmakat, ahol Igéd szól és Igéd hívja a benned bízókat. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima:

Adakozás

Áldás: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!”
(Ézs 55,6) Ámen.

Hirdetések:

Záró ének: 198: „Ti keresztyének, dicsérjétek Istent...”